

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

7 септември 2016 година *

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2006/12/ЕО — Директива 91/689/ЕИО — Директива 1999/31/ЕО — Управление на отпадъците — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение на задължения — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Имуществени санкции — Периодична имуществена санкция — Еднократно платима сума“

По дело C-584/14

с предмет иск за установяване неизпълнение на задължения на основание член 260, параграф 2 ДФЕС, предявен на 18 декември 2014 г.,

Европейска комисия, за която се явяват M. Patakia, E. Sanfrutos Cano и D. Loma-Osorio Lerena, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Гърция, за която се явява E. Skandalou, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, F. Biltgen, A. Borg Barthet (докладчик), E. Levits и M. Berger, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 февруари 2016 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* * Език на производството: гръцки.

Решение

1 С исковата си молба Европейската комисия моли Съда:

- да установи, че като не е предприела всички необходими мерки за изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС,
- да осъди Република Гърция да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 72 864 EUR дневно за всеки ден забава на изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), считано от датата на обявяване на настоящото решение до датата на изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543),
- да осъди Република Гърция да плати на Комисията еднократно платима сума от 8 096 EUR дневно, считано от датата на обявяване на решението от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) до датата на обявяване на настоящото решение или до датата, на която решението от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) бъде изпълнено изцяло, ако последното бъде изпълнено по-рано,
- да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правна уредба

Директива 75/442/ЕИО

- 2 Основната цел на Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39), изменена с Директива 91/156/ЕИО на Съвета от 18 март 1991 г. (ОВ L 78, стр. 32) (наричана по-нататък „Директива 75/442“), е била опазването на здравето на човека и на околната среда от вредните въздействия, причинени от събирането, транспортирането, третирането, складирането и изхвърлянето на отпадъци.
- 3 Съгласно член 3, параграф 1 от Директива 75/442:

„Държавите членки предприемат необходими мерки за насърчаване:

- а) първо — предотвратяването или намаляването на генерирането на отпадъци и тяхната вредност [...],
- б) второ:
 - оползотворяването на отпадъците чрез рециклиране, повторна употреба или възстановяване или чрез друг процес с оглед извличането на вторични суровини;

или

- използването на отпадъците като източник на енергия“. [неофициален превод]

4 Член 4 от Директива 75/442 е постановявал:

„Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират отпадъците да бъдат оползотворени или обезвредени, без да застрашават здравето на човека и без да се използват процеси или методи, които биха могли да навредят на околната среда, и по-специално:

- без риск за водата, въздуха, почвата, растенията или животните,
- без да се предизвиква неудобство чрез шум или миризми;
- без да засягат неблагоприятно околността или местата от особен интерес.

Държавите членки предприемат необходимите мерки за забраната на изоставянето, изхвърлянето или неконтролираното обезвреждане на отпадъци“. [неофициален превод]

5 Член 5 от Директива 75/442 е предвиждал:

„1. В сътрудничество с други държави членки, държавите членки предприемат необходими мерки, където това е необходимо или препоръчително, за създаването на интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане, като вземат предвид най-добрата налична технология, която не предполага прекомерни разходи. Мрежата трябва да позволява на Общността като цяло да стане самодостатъчна по отношение на обезвреждането на отпадъците и на държавите членки поотделно да се придвижат към тази цел, като се вземат предвид географските обстоятелства или необходимостта от специализирани инсталации за определени видове отпадъци.

2. Мрежата, посочена в параграф 1, трябва да позволява отпадъците да бъдат обезвреждани в една от най-близките подходящи инсталации, чрез най-подходящите методи и технологии с оглед осигуряването на високо равнище на защита на околната среда и общественото здраве“. [неофициален превод]

6 Съгласно член 7, параграф 1, първа алинея от Директива 75/442:

„С оглед постигането на целите, предвидени в членове 3, 4 и 5, компетентният орган или органи, предвидени в член 6, възможно най-рано следва да изготвят един или повече планове за управление на отпадъците. Такива планове трябва да се отнасят по-специално до:

- вида, количеството и произхода на отпадъците, които трябва да се оползотворяват или обезвреждат,
- общите технически изисквания,
- всички специални мерки за определени отпадъци,
- подходящи места или инсталации за обезвреждане“. [неофициален превод]

7 Член 8 от Директива 75/442 е гласял следното:

„Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че всеки притежател на отпадъци:

- борави с тях чрез частен или публичен събирач на отпадъци или чрез предприятие, което осъществява операциите, изброени в приложение II А или II Б

или

— оползотворява ги или ги обезврежда сам в съответствие с разпоредбите на настоящата директива“. [неофициален превод]

- 8 Отмяната на Директива 75/442 с член 20, първа алинея от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 година относно отпадъците (ОВ L 114, 2006 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 16, стр. 45), влязла в сила на 17 май 2006 г., не оказва влияние върху настоящия иск за установяване на неизпълнение на задължения. Всъщност последната директива, която с оглед изясняване извършва кодификация на Директива 75/442, възпроизвежда разпоредбите, посочени в точки 3—7 от настоящото решение. Освен това член 20, първа алинея от Директива 2006/12 гласи, че Директива 75/442 „се отменя, без да се засягат задълженията на държавите членки, свързани с крайните срокове за транспонирането ѝ в националното законодателство, предвидени в приложение III, част Б“.

Директива 91/689/ЕИО

- 9 Съгласно член 1 от Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година относно опасните отпадъци (ОВ L 377, 1991 г., стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 91) тя има за цел да сближи законодателствата на държавите членки в областта на контролираното управление на опасни отпадъци.

- 10 Съгласно член 1, параграф 2 от тази директива:

„Съгласно [...]директива [91/689], Директива 75/442/ЕИО [на Съвета, от 15 юли1975 година относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39),] се прилага за опасните отпадъци“.

- 11 Член 6, параграф 1 от посочената директива предвижда:

„1. Както е предвидено в член 7 от Директива 75/442/ЕИО, компетентните органи изготвят, отделно или в рамките на общи планове за управление на отпадъците, планове за управление на опасните отпадъци, като правят тези планове публични“.

- 12 Директива 91/689 е отменена с Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3). Член 6, параграф 1 от Директива 91/689 е възпроизведен по същество в член 28 от Директива 2008/98.

Директива 1999/31/ЕО

- 13 Съгласно член 1, параграф 1 от Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94) нейната цел е да предвиди мерки, процедури и насоки за предотвратяване или ограничаване, доколкото е възможно, на отрицателното въздействие върху околната среда през целия жизнен цикъл на депото.

- 14 Според член 2, буква ж) от тази директива:

„По смисъла на настоящата директива:

[...]

ж) „депа“ са места за депониране на отпадъци и за тяхното съхраняване на или във земята (т.е. под земята), включително:

— [...] постоянни площадки (т.е. за повече от една година), които се използват за временно складиране на отпадъци

[...]“.

15 Член 3, параграф 1 от посочената директива предвижда:

„Държавите членки прилагат [...] Директива [1999/31] за всяко депо по смисъла на член 2, буква ж).“

16 Член 6 от Директива 1999/31 гласи следното:

„Държавите членки приемат мерки:

а) да се депонират само отпадъци, които са вече преработени. Тази разпоредба може да не се прилага за инертните отпадъци, чиято преработка е технически неосъществима, или за всеки друг вид отпадъци, за които тази преработка не допринася за целите, определени в член 1 от настоящата директива, посредством намаляване на количествата отпадъци или на рисковете за здравето на човека или за околната среда;

б) да се разпределят към депа за опасни отпадъци само опасни отпадъци, които отговарят на критериите, предвидени в съответствие с приложение II;

в) депа за неопасни отпадъци могат да бъдат използвани за:

i) общинските отпадъци;

ii) безопасни отпадъци от всякакъв друг произход, които отговарят на критериите за приемане на отпадъци в депа за безопасни отпадъци, определени в съответствие с приложение II;

iii) стабилни и nereактивни опасни отпадъци (в това число кристализирани, стъкловидни) с инфилтрация, еквивалентна на тази на опасните отпадъци, предвидени в ii), които отговарят на съответните критерии за приемане, установени в съответствие с приложение II. Тези опасни отпадъци не се депозират в клетки, предназначени за биоразградими безопасни отпадъци;

г) депата за инертни отпадъци могат да се използват единствено за инертни отпадъци“.

17 Съгласно член 7 от тази директива:

„Държавите членки приемат мерки, така че заявлението за разрешително за депа да съдържа данни най-малко за следните елементи:

а) самоличността на заявителя, а когато са различни лица — и на оператора;

б) описанието на видовете и общото количество отпадъци, които ще се депонират;

в) предложения капацитет на площадката за депониране на отпадъците;

г) описанието на площадката, включително хидрогеоложките и геоложките ѝ характеристики;

д) предложените методи за предотвратяване и борба със замърсяването;

- е) предложението за дейността, мониторинга и плана за контрол;
- ж) предложението за план за закриване и за процедури по полагане на последващи грижи;
- з) [когато се изисква оценка на въздействието съгласно Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. за оценката на въздействието върху околната среда на някои публични и частни проекти] [(ОВ 1985, L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174)], информацията, давана от инвеститора във връзка с член 5 от [тази директива];
- и) финансовата обезпеченост на заявителя или друга еквивалентна гаранция, която се изисква съобразно член 8, буква а), iv) от настоящата директива.

След получаването на разрешение тази информация ще бъде представена на разположение на компетентните национални и на общностните статистически органи, когато се изисква за целите на статистиката“.

18 Член 8 от посочената директива гласи:

„Държавите членки приемат мерки:

- а) компетентният орган да не издава разрешително, докато не се увери, че:
 - i) без да се накърнява член 3, параграфи 4 и 5, проектът за изграждане на депо отговаря на всички посочени изисквания на настоящата директива, включително на приложенията;
 - ii) управлението на депото е възложено на подходящо, технически компетентно физическо лице, осигурени са професионално и техническо развитие и подготовка на операторите на депа и персонала;
 - iii) експлоатацията на депото включва необходимите мерки, за да се избегнат аварии и да се огранича последиците от тях;
 - iv) преди започване на операциите по депонирането заявителят е приел или ще приеме подходящите условия под формата на финансово обезпечаване или всякакви други еквивалентни начини съгласно условията и реда за приемане от държавите членки, за да направят така, че задълженията (в това число и разпоредбите относно управлението след закриване), договорени съгласно разрешителното, издадено в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, да се изпълнят и изискваните по член 13 процедури по закриване да се спазят. Тази гаранция или нейният еквивалент ще се поддържа толкова дълго, колкото се изисква за поддръжката и управлението на площадката, в съответствие с член 13, буква г). Държавите членки могат по свой избор да декларират, че разпоредбата на тази буква няма да се прилага за депа за инертни отпадъци;
- б) проектът за изграждане на депа да отговаря на съответния план или планове за управление на отпадъците, посочени в член 7 от Директива 75/442/ЕИО;
- в) преди началото на операциите по унищожаването компетентният орган инспектира площадката, за да се увери, че тя отговаря на определени с разрешението условия в тази област, което по никакъв начин не намалява отговорността на оператора по разрешителното“.

19 Член 9 от Директива 1999/31 гласи:

„С оглед изясняване и допълване на разпоредбите на член 9 от Директива 75/442/ЕИО и на член 9 от Директива 96/61/ЕО разрешителното за депо трябва да указва най-малко следното:

- а) категорията депо;
- б) списъка на определените видове и на общото качество отпадъци, които са предназначени за депониране в съответното депо;
- в) изискванията за подготовка на депото, дейностите, свързани с депонирането, процедурите за мониторинг и контрол, включително плановете за намеса (приложение III, точка 4.Б), както и съответните операции по закриване и на управлението след закриване;
- г) задължението на заявителя да изготвя доклад до компетентния орган най-малко веднъж годишно за видовете и количеството на депонираните отпадъци и за резултатите от мониторинговата програма, както е определено в членове 12 и 13 и приложение III“.

20 Член 13 от Директива 1999/31 гласи:

„Държавите членки по целесъобразност приемат мерки в съответствие с разрешителното, за да може:

- а) процедурата по закриване на депо или на част от него да започне:
 - i) когато са постигнати съответните условия на разрешителното;
 - или
 - ii) след разрешението на компетентния орган, в отговор на заявлението на оператора;
 - или
 - iii) с мотивирано решение на компетентния орган;
- б) депото или част от него да се считат за окончателно закрити само когато компетентният орган извърши окончателна проверка на площадката, оцени всички направени от оператора доклади и даде на оператора своето разрешение за закриване. Това по никакъв начин не намалява отговорността на оператора по разрешителното;
- в) след окончателното закриване на депото операторът да отговаря за неговата поддръжка, за мониторинга и контрола по време на последващите грижи за такъв срок, какъвто е определен от компетентния орган, като се вземе предвид времето, през което депото може да представлява опасност.

Операторът уведомява компетентния орган за всяко неблагоприятно въздействие върху околната среда, установено чрез процедурите по контрол, и се съобразява с решението на компетентния орган за естеството и графика на корективните мерки;

- г) толкова дълго време, колкото компетентният орган счита, че депото може да представлява опасност за околната среда, и без да се засяга каквото и да било общностно или национално законодателство по отношение на притежателя на отпадъците, операторът на депото да е отговорен за мониторинга и анализа на газовете, отделяни от депата, и инфилтратите от площадките, както и режима на подземните води в околностите на депата, в съответствие с приложение III“.

21 Съгласно член 14 от Директива 1999/31:

„Държавите членки приемат мерки, за да могат разрешените депа или депата вече в експлоатация към момента на въвеждане на настоящата директива да продължат да действат само ако посочените по-долу мерки са приложени възможно най-рано и най-късно осем години, считано от датата, определена в член 18, параграф 1:

- а) В срок от една година, считано от определената в член 18, параграф 1 дата, операторът на депо подготвя и представя за одобрение от компетентните органи план за подобряване на условията в депото, който включва изброените в член 8 елементи и всякакви корективни мерки, които той смята за необходими, за да спазва изискванията на настоящата директива, с изключение на изложените в приложение I, точка 1.
- б) След представянето на плана за подобрене компетентният орган взема окончателно решение относно продължаването на експлоатацията на базата на споменатия план за подобрене и на настоящата директива. Държавите членки приемат необходимите мерки, за да може в най-кратки срокове, в съответствие с член 7, буква ж) и член 13, да се пристъпи към закриване на депата, които не са получили разрешително за продължаване на дейността в съответствие с член 8.
- в) На основата на представения план за подобрене компетентният орган разрешава необходимата дейност и определя преходен период за изпълнението на плана. Всяко съществуващо депо трябва да отговаря на изискванията на настоящата директива, с изключение на тези от приложение I, точка 1, най-късно осем години, считано от датата, определена в член 18, параграф 1.
- г) i) В срок от една година, считано от датата, определена в член 18, параграф 1, членове 4, 5 и 11 от приложение II да се прилагат за депа за опасни отпадъци;
ii) в рамките на 3 години след датата, установена в член 18, параграф 1, член 6 да се прилага за депа за опасни отпадъци.“

Решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543)

22 В решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) Съдът уважава иска за установяване неизпълнение на задължения, предявен от Комисията на основание член 226 ЕО, понастоящем член 258 ДФЕС, и постановява, че:

- „като не е изготвила и приела в разумен срок план за управление на опасните отпадъци, съответстващ на изискванията на приложимото общностно законодателство и като не е създавала интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци, която да се характеризира с използване на най-подходящите методи, за да се осигури висока степен на закрила на околната среда и на общественото здраве,
- като не е приела всички необходими мерки, за да гарантира по отношение на управлението на опасните отпадъци спазването на членове 4 и 8 от Директива 2006/12 и на член 3, параграф 1, членове 6—9, 13 и 14 от Директива 1999/31,

Република Гърция не е изпълнила задълженията си, първо, по член 1, параграф 2 и член 6 от Директива 91/689 във връзка с член 5, параграфи 1 и 2, и член 7, параграф 1 от Директива 2006/12, второ, по член 1, параграф 2 от Директива 91/689 във връзка с членове 4 и 8 от Директива 2006/12, както и трето, по член 3, параграф 1, членове 6—9, 13 и 14 от Директива 1999/31“.

Досъдебната процедура по член 260, параграф 2 ДФЕС

- 23 В рамките на контрола за изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) на 5 октомври 2009 г. службите на Комисията искат от гръцките органи информация относно взетите за изпълнението му мерки. На 22 юни 2011 г. Комисията ги приканва да я информират на всеки шест месеца за напредъка при изпълнението на това решение и да прилагат към информацията пълен и актуализиран график.
- 24 Гръцките органи отговарят на Комисията с писма от 24 ноември 2009 г., 2 март 2010 г., 16 май и 22 декември 2011 г., както и от 3 юли 2012 г.
- 25 След като разглежда цялата предоставена от гръцките органи информация и понеже счита, че Република Гърция още не е взела всички необходими мерки, за да се съобрази с решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), с официално уведомително писмо от 25 януари 2013 г. Комисията приканва тази държава членка да представи в срок от два месеца своето становище по този въпрос.
- 26 Република Гърция отговаря на официалното уведомително писмо с писма от 22 март и 19 август 2013 г.
- 27 Тъй като счита, че в определения срок Република Гърция не е предприела всички необходими мерки за изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), Комисията предявява настоящия иск.

По неизпълнението на задължения

Доводи на страните

- 28 В подкрепа на иска си Комисията излага три твърдения за нарушения.
- 29 По първото твърдение за нарушение, свързано с изготвянето и приемането на план за управление на опасните отпадъци, в съответствие с член 1, параграф 2, и с член 6, параграф 1 от Директива 91/689 във връзка с член 7, параграф 1 от Директива 2006/12, Комисията отбелязва, че макар да изглежда, че в гръцкото законодателство са възпроизведени определени критерии, изложени в решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), по-специално в циркулярно писмо 18/2011, и че картите позволяват да се локализират ясно отделните инсталации за третиране на опасни отпадъци, поради различни причини планът още не е одобрен и към момента гръцките органи не са представили график в това отношение.
- 30 Комисията припомня също, че обикновени административни практики, които по естеството си подлежат на промяна по волята на администрацията и са лишени от адекватна публичност, не могат да се считат за надлежно изпълнение на задълженията за транспониране на дадена директива (решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция, C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543, т. 51 и цитираната съдебна практика). Поради това циркулярното писмо не може да замести министерско постановление.
- 31 Що се отнася до второто твърдение за нарушение, свързано с липсата на интегрирана и подходяща мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци, която да използва най-подходящите методи, за да се осигури високо равнище на защита на околната среда и общественото здраве в съответствие с член 1, параграф 2 от Директива 91/689 във връзка с

член 5 от Директива 2006/12, Комисията поддържа, че въпреки наличието на някои инсталации за третиране на опасни отпадъци и на някои решения за предоставяне на разрешения за другите, мрежата не може да се счита за „адекватна и интегрирана“ по смисъла на тези разпоредби.

- 32 Тя отбелязва, от една страна, че гръцките органи признават, че 33 % от опасните отпадъци не се управляват адекватно.
- 33 Тя констатира, от друга страна, че националният план за управление на опасните отпадъци не е бил одобрен с междуведомствено министерско постановление и че при това положение тя още не е уведомена за средносрочните мерки.
- 34 Освен това Комисията отбелязва, че тъй като трудната икономическа обстановка не позволява на причинителите на отпадъци или на другите инвеститори да инвестират в създаването на съоръжения за управление на опасни отпадъци, задължението на тези причинители и инвеститори да създадат такива инсталации, не е изпълнено. В това отношение Комисията уточнява, че според гръцките органи се налага друго алтернативно решение, а именно да се определи публично образувание, на което може да бъде възложено изграждането на депа за опасни отпадъци.
- 35 Накрая, относно третото твърдение за нарушение, свързано с необходимите мерки, които трябва да се предприемат, за да може, във връзка с управлението на опасни отпадъци, да се осигури спазването на изискванията на членове 4 и 8 от Директива 2006/12 и на член 3, параграф 1, както и на членове 6—9, 13 и 14 от Директива 1999/31, Комисията твърди, че тъй като Република Гърция още не е пристъпила към създаването на интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци, тя не е в състояние да управлява правилно този вид отпадъци.
- 36 Според Комисията това следва не само от факта, че голяма част от отпадъците, а именно 33 % от тях, все още не е третирана, но също и от наличието на „стари отпадъци“.
- 37 Комисията подчертава също, че Република Гърция би могла да допринесе за намаляване на проблема с наличието на „стари отпадъци“ или дори с генерирането на нови отпадъци, ако в рамките на преходен период изнеса опасните отпадъци към инсталации, разположени в други държави членки. Изглежда обаче, че общото генериране на опасни отпадъци за 2011 г. възлиза на 184 863,50 тона, че „старите отпадъци“ представляват приблизително 323 452,40 тона и че износът на отпадъци е само 5 147,40 тона.
- 38 Република Гърция твърди, че в голямата си част решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) е изпълнено.
- 39 В това отношение проверката на преразгледания национален план за управление на отпадъци е приключило и е публикувано на интернет сайта на Министерството на възстановяването на производството, околната среда и енергетиката (Υρарен). Този план дефинира политиката, стратегиите и целите на управлението на отпадъци на национално равнище и определя подходящите мерки и необходимите действия с оглед спазването на разпоредбите на Директива 2008/98. В рамките на този план е актуализиран националният план за управление на опасните отпадъци.
- 40 Република Гърция припомня, че за да се оцени въздействието на националния план за управление на отпадъци върху околната среда, понастоящем се извършва стратегическа екологична оценка. Веднага след като приключи тази стратегическа екологична оценка, преразгледаният национален план за управление на отпадъци, а следователно и актуализираният национален план за управление на опасните отпадъци ще бъдат приети и изпратени незабавно на Комисията.

- 41 Относно частта от 33 % от всички генерирани отпадъци, за която се твърди, че не е управлявана по интегриран и подходящ начин, Република Гърция отбелязва, че в съответствие с актуализирания национален план за управление на опасни отпадъци тази част се отнася до „нерегистрирано управление, което обхваща остатъка от годишно генерираните отпадъци, оценен на крайния етап на третирането, остатък, за който няма достатъчно данни“. От данните за това управление следвало, че 30 % от опасните промишлени отпадъци се съхраняват в производствени инсталации в очакване на друго третиране, докато сходно количество отпадъци, около 37 %, подлежи на оползотворяване.
- 42 Що се отнася до инфраструктурата за управление на опасни отпадъци, Република Гърция поддържа, че понастоящем действат три системи, свързани с отпадъци от батерии и акумулатори от превозни средства и с промишлени отпадъци, една система за отпадъчни масла и една система за излезлите от употреба превозни средства. Тя посочва, че всички събрани на нейната територия отпадъчни масла се изпращат към инсталации за регенериране, които през 2013 г. са били девет на брой, и че за да се покрият нуждите на тези инсталации, се внасят отпадъчни масла. Освен това през същата година за рециклирането на оловно-киселинни батерии и акумулатори били налични седем инсталации, които покривали голяма част нуждите на страната, като и в този случай се прибегвало до внос. Що се отнася до броя на инсталациите за дезактивиране/демонтаж на излезли от употреба превозни средства, през 2013 г. те били 120. Освен това в Гърция действали пет съоръжения за стерилизиране и едно съоръжение за изгаряне на опасни отпадъци от здравни структури.
- 43 Що се отнася до актуалните данни относно екологичните разрешения, издадени за инсталациите за управление на опасни отпадъци, Република Гърция отбелязва, че понастоящем се разглеждат документацията по проекта за изграждане и финансиране на депо за опасни азбестови отпадъци, документацията по съоръжение за изгаряне на опасни отпадъци от здравни структури в промишлената зона на Tripoli (Гърция), преработената документация, свързана с изграждането на съоръжение за неутрализиране на оловни шлаки, както и документацията относно изграждането и функционирането на депо за отпадъци (утайки от съоръжения за физико-химично третиране на отпадъчни води, тоест количества „стари отпадъци“, оценени на близо 130 000 тона през 2010 г.), на площадката на промишленото поделение на дружеството Anonymi Elliniki Etaireia Halyva (АЕЕХ), което извършва дейност в Йония (Гърция) (като съпътстващ проект на промишленото поделение).
- 44 Що се отнася до депата за опасни отпадъци и/или депата за опасни отпадъци, които включват инсталация за предварителна обработка на опасни отпадъци, между Урапен и Министерството на националната отбрана бил подписан протокол за сътрудничество с оглед въвеждането на различни мерки.
- 45 Що се отнася до управлението на „стари отпадъци“, Република Гърция посочва, че понастоящем се изпълнява проект, включващ изготвянето на инвентарен опис и класирането на замърсените участъци, оценка на въздействието върху обектите, ръководство за идентификация, регистрация и оценка на рисковете от участъците и изготвянето на база данни на замърсените участъци. Тя подчертава, че сред преглежданите участъци са зоните, в които са депозирани опасни „стари отпадъци“.
- 46 Тя обяснява, че действията, предвидени в преразгледания национален план за управление на отпадъци и новият план за управление на опасните отпадъци съдържат редица категории мерки, като организационни и административни мерки, проекти за развитие на инфраструктурата за управление на отпадъци, за подобряване/разширяване и за развитие на мрежите за събиране, претоварване и превоз на отпадъци, финансови и информационни мерки, мерки за осведомяване и образователни мерки, чието изпълнение ще позволи пълното прилагане на изискванията на директиви 2008/98 и 1999/31.

Съображения на Съда

- 47 В самото начало следва да се припомни, че тъй като ДФЕС премахва от производството по установяване на неизпълнение на задължения на основание член 260, параграф 2 ДФЕС етапа на издаването на мотивирано становище, датата, към която се преценява наличието на неизпълнение на задължения, е датата, на която изтича срокът, определен в изпратеното въз основа на тази разпоредба официално уведомително писмо (решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Италия, C-196/13, EU:C:2014:2407, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 48 Тъй като в настоящото дело Комисията е издала мотивираното становище на 25 януари 2013 г., датата, с оглед на която трябва да се прецени наличието на неизпълнение на задължения, е датата, на която изтича определеният в това писмо срок, а именно 25 март 2013 г.
- 49 Няма съмнение обаче, че на тази дата Република Гърция не е изпълнила решението от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543).
- 50 Всъщност, на първо място, що се отнася до твърдението за нарушение, което Комисията извежда от неспазването на член 1, параграф 2 и на член 6, параграф 1 от Директива 91/689 във връзка с член 7, параграф 1 от Директива 2006/12, самата Република Гърция признава в съдебното заседание, че макар планът за управление на опасните отпадъци да е бил одобрен, все пак той още не е бил приет. Така няма съмнение, че към датата, на която трябва да се констатира дали е налице неизпълнение на задължения, а именно 25 март 2013 г., Република Гърция не е приела плана за управление на опасните отпадъци, в съответствие с член 1, параграф 2 и с член 6, параграф 1 от Директива 91/689 във връзка с член 7, параграф 1 от Директива 2006/12. Следователно първото твърдение за нарушение е обосновано.
- 51 Що се отнася, на второ място, до твърдението за нарушение, изведено от неспазването на член 5 от Директива 2006/12, според който интегрираната и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци, създадена от държавите членки, в сътрудничество с други държави членки, „трябва да позволява на [Съюза] като цяло да стане самодостатъ[чен] по отношение на обезвреждането на отпадъците, както и държавите членки поотделно да се придвижат към тази цел“, Република Гърция признава, че инфраструктурните проекти за управление на опасните отпадъци в страната все още са в процес на разглеждане. При това положение и второто твърдение за нарушение е обосновано.
- 52 Що се отнася, на трето място, до твърдението за нарушение, изведено от необходимите мерки, които трябва да се предприемат, за да се осигури при управлението на опасни отпадъци спазването на изискванията на членове 4 и 8 от Директива 2006/12, както и на член 3, параграф 1 и на членове 6—9, 13 и 14 от Директива 1999/31, Република Гърция само припомня мерките, които понастоящем се изпълняват с оглед спазването на тези разпоредби. При все това няма съмнение, че към изтичането на срока в официалното уведомително писмо Република Гърция не управлява нито опасните отпадъци, нито „старите отпадъци“ в съответствие с предписанията на директиви 1999/31 и 2006/12. Следователно третото твърдение за нарушение е обосновано.
- 53 Що се отнася до доводите на Република Гърция, изведени от трудностите, пред които е изправена, за да изпълни въпросните задължения, следва да се отбележи, че тъй като държава членка не може да се позовава на разпоредби, практики или положения от нейния вътрешен правен ред, за да оправдае неспазването на задължения, които произтичат от правото на Съюза, такива доводи не могат да бъдат приети (решение от 15 октомври 2015 г., Комисия/Гърция, C-167/14, непубликувано, EU:C:2015:684, т. 35 и цитираната съдебна практика).

- 54 При тези условия следва да се приеме, че като не е приела всички необходими мерки за изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.

По имуществените санкции

- 55 Комисията иска да се постанови едновременно плащането на периодична имуществена санкция и на еднократно платима сума с мотива, че единствено налагането на периодична имуществена санкция по член 260 ДФЕС няма да е достатъчно да подтикне държавите членки да изпълнят незабавно задълженията си след установяването на неизпълнение на задължения по член 258 ДФЕС.
- 56 Що се отнася до размера на посочените периодична имуществена санкция и на еднократно платимата сума, Комисията се основава на съобщението си от 13 декември 2005 г., озаглавено „Прилагане на член [260 ДФЕС]“ (SEC(2005) 1658), актуализирано със съобщение C(2014) 6767 окончателен на Комисията от 17 септември 2014 г., озаглавено „Актуализиране на данните, използвани при изчисляването на еднократно платимите суми и периодичните имуществени санкции, предлагани от Комисията на Съда в производствата за установяване на нарушения“ (наричано по-нататък „съобщението на Комисията от 13 декември 2005 г.“).

По периодичната имуществена санкция

Доводи на страните

- 57 Съгласно точка 6 от съобщението на Комисията от 13 декември 2005 г. предлаганият размер на периодичната имуществена санкция се базира на три основни критерия, а именно тежестта на нарушението, неговата продължителност и необходимостта да се гарантира възпиращото действие на самата санкция.
- 58 Комисията изтъква, че размерът на предложената от нея дневна периодична имуществена санкция се изчислява, като стандартна фиксирана сума се умножи по коефициент за тежест и за продължителност, а полученият резултат се умножи по определен за съответната страна фактор, който отчита както платежоспособността на уличената в нарушение държава членка, така и броя на нейните гласове в Съвета на Европейския съюз.
- 59 Що се отнася тежестта на констатираното нарушение според Комисията предвид, на първо място, на значението на нарушените норми на Съюза, на второ място, на последиците от нарушението върху общите и частни интереси, каквито са по-специално повишеният риск от замърсяване на околната среда, вредното въздействие върху здравето и правилното функциониране на икономическата дейност на страната, на трето място, на смекчаващото обстоятелство, състоящо се в установяването на конкретни критерии за избор на подходящи площадки и на годишен инвентарен опис на опасните отпадъци, но също така и отегчаващото обстоятелство, свързано с постигнатия досега скромнен напредък и с опасния характер на отпадъците, на четвърто място, на яснотата на нарушените разпоредби и на последно място, на повтарящото се противоправно поведение на Република Гърция в областта на спазването на правната уредба на Съюза в сектора на отпадъците, е уместен коефициент за тежест 10.

- 60 Що се отнася до продължителността на нарушението, Комисията твърди, че решението за започване на производството е взето на 25 септември 2014 г., тоест 60 месеца след обявяването на решението от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), което обосновавало прилагането на максималния коефициент за продължителност 3.
- 61 По отношение на коефициента за платежоспособност на ответната държава членка, наречен фактор „n“, тази институция припомня, че в съобщението на Комисията от 13 декември 2005 г. за Република Гърция той е определен на 3,68.
- 62 Комисията отбелязва, че съгласно посочената в точка 58 от настоящото решение формула дневната периодична имуществена санкция е равна на стандартна фиксирана сума от 660 EUR, умножена по коефициента за тежест, коефициента за продължителност и фактора „n“. Така в случая тя предлага периодична имуществена санкция в размер на 72 864 EUR на ден (660 x 10 x 3 x 3,68).
- 63 Тази институция обаче предлага намаляваща дневна периодична имуществена санкция, оценявана на всеки шест месеца, за да се вземе предвид реализираният напредък при изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543). При това положение, за да се гарантира прогресивното намаление на периодичната имуществена санкция, тя предлага да се контролира привеждането в съответствие с трите изтъкнати твърдения за нарушения, а именно одобряването на плана за управление, развитието на подходяща инфраструктура и правилното управление на старите отпадъци, временно складирани в непредвидени за тази цел площадки. Така размерът на дневната периодична имуществена санкция се разделя на три категории, съответстващи на трите твърдения на Комисията за нарушения, което представлява за първата категория 30 % от общия размер на периодичната имуществена санкция, а именно 21 859,20 EUR, а за втората и третата категория 35 % всяка от общия ѝ размер, а именно 25 502,40 EUR за всяка категория.
- 64 Така в приложение на този метод за изчисление дневната периодична имуществена санкция щяла да се намали с 21 859,20 EUR, когато бъде одобрен новият национален план за управление, при условие че той спазва решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543). Що се отнася до създаването на подходящи мрежи за опасните отпадъци, Комисията предлага сумата от 25 502,40 EUR да се разпредели на общия обем на опасните отпадъци, които подлежат на третиране в инсталациите, които трябва да се изградят, и при всяко въвеждане в експлоатация на инсталация за третиране на опасни отпадъци от размера на дневната периодична имуществена санкция да се приспада сумата, съответстваща на обема на отпадъци, който тази инсталация ще може да третира. Що се отнася до „старите отпадъци“, Комисията иска да разпредели сумата от 25 502,40 EUR въз основа на обемите на тези отпадъци, определени в новия проект.
- 65 Според Република Гърция нито тежестта и продължителността на нарушението, нито показаните от нея сътрудничество и усърдие в хода на производството, нито осъщественият при изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) напредък обосновавали налагането на периодична имуществена санкция и на еднократно платима сума в настоящото дело. При условията на евентуалност Република Гърция оспорва метода на изчисляване на предложените суми.
- 66 Тази държава членка счита, че исканият от Комисията размер от 72 864 EUR на периодичната имуществена санкция е прекомерно висок и несъразмерен на тежестта на нарушението, чиито последици върху околната среда и здравето на човека, на които липсва конкретна оценка, са хипотетични.

- 67 Що се отнася до тежестта и продължителността на нарушението, предложението на Комисията да се приложи коефициент 10, не отчитало практическите трудности, които поставя изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), нито обстоятелството, че това решение вече е частично изпълнено.
- 68 Освен това предвид обстоятелствата по случая посочената периодична имуществена санкция била несъразмерна на продължителността на нарушението, както и на намалената платежоспособност на Република Гърция поради претърпяната от нея икономическа криза. Република Гърция отхвърля и твърденията на Комисията, че в миналото многократно не е изпълнявала задълженията си в областта на отпадъците.
- 69 Ако Съдът наложи такава периодична имуществена санкция, Република Гърция иска да бъде променена частта от периодичната имуществена санкция, отредена за всеки вид нарушение. Така тази държава членка предлага 70 % от размера на периодичната имуществена санкция, а именно 51 004,80 EUR, да бъдат отредени за първата категория нарушения, а 15 % от нейния размер, а именно 10 929,60 EUR, съответно за втората и третата категория нарушения.

Съображения на Съда

- 70 Според постоянната съдебна практика налагането на периодична имуществена санкция е обосновано по принцип само доколкото продължава да е налице неизпълнението на задължения на държава членка, произтичащо от неизпълнение на предходно съдебно решение, до разглеждането на фактите от Съда (решение от 15 октомври 2015 г., Комисия/Гърция, C-167/14, непубликувано, EU:C:2015:684, т. 47).
- 71 В случая е безспорно, че към датата на съдебното заседание Република Гърция все още не е приела конкретен план за управлението на опасни отпадъци, не е създавала интегрирана и подходяща мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци и не е въвела управление на „старите отпадъци“, която да съответства на разпоредбите на правото на Съюза.
- 72 При тези условия Съдът счита, че осъждането на Република Гърция да заплати периодична имуществена санкция, е подходящо финансово средство, което може да гарантира пълното изпълнение на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) (решение от 17 октомври 2013 г., Комисия/Белгия, C-533/11, EU:C:2013:659, т. 66).
- 73 Съгласно постоянната съдебна практика периодичната имуществена санкция трябва да бъде определена в зависимост от необходимата степен на натиск за убеждаване, така че държавата членка, която не се съобразява с решение, установяващо неизпълнение на задължения, да промени своето поведение и да преустанови нарушението, в което е обвинена (решение от 7 юли 2009 г., Комисия/Гърция, C-369/07, EU:C:2009:428, т. 113 и цитираната съдебна практика).
- 74 При упражняване на своето право на преценка в тази област Съдът трябва да определи периодичната имуществена санкция по такъв начин, че тя да бъде, от една страна, съобразена с обстоятелствата и от друга страна, съразмерна на установеното неизпълнение, както и на платежоспособността на съответната държава членка (решения от 17 октомври 2013 г., Комисия/Белгия, C-533/11, EU:C:2013:659, т. 68 и от 4 декември 2014 г., Комисия/Швеция, C-243/13, непубликувано, EU:C:2014:2413, т. 50).
- 75 Предложенията на Комисията относно периодичната имуществена санкция не могат да обвържат Съда и представляват само полезна отправна точка. По същия начин насоки като съдържащите се в съобщенията на Комисията не обвързват Съда, но допринасят за гарантиране на прозрачността, предвидимостта и правната сигурност в дейността на самата Комисия, когато

тази институция отправя предложения до Съда. В рамките на производство по член 260, параграф 2 ДФЕС за неизпълнение на задължения, което държавата членка продължава независимо от факта, че същото неизпълнение на задължения вече е било установено в първото съдебно решение по член 226 ЕО или по член 258 ДФЕС, Съдът трябва да бъде свободен да определи наложената периодична имуществена санкция по размер и под формата, които счита за подходящи, за да подтикне тази държава членка да преустанови неизпълнението на задълженията, произтичащи от това първо решение на Съда (решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Гърция, C-378/13, EU:C:2014:2405, т. 52).

- 76 При определянето на размера на периодичната имуществена санкция основните критерии, които трябва да се вземат предвид, за да се гарантира нейният принудителен характер с оглед на еднаквото и ефективно прилагане на правото на Съюза, по принцип са тежестта на нарушението, неговата продължителност и платежоспособността на съответната държава членка. При прилагането на тези критерии трябва да се отчетат по-конкретно последиците от неизпълнението за частните и за публичните интереси, както и необходимостта да се постигне спешно изпълнение на задълженията от съответната държава членка (решение от 15 октомври 2015 г., Комисия/Гърция, C-167/14, непубликувано, EU:C:2015:684, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 77 На първо място, що се отнася до тежестта на нарушението, следва да се припомни, че както Съдът вече е постановил, задължението отпадъците да бъдат обезвреждани, без да се застрашава здравето на човека и без да се вреди на околната среда, е част от самите цели на политиката на Европейския съюз в областта на околната среда съгласно член 191 ДФЕС. Неспазването на задължението по член 4 от Директива 2006/12 поради самия характер на това задължение може да изложи пряко на опасност здравето на човека и да навреди на околната среда и поради това трябва да се разглежда като особено сериозно (вж. решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Гърция, C-378/13, EU:C:2014:2405, т. 54).
- 78 Следва обаче да се отбележи, че положението се е подобрило леко в сравнение с констатираното в решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), доколкото в съдебното заседание Република Гърция потвърждава, че макар планът за управление на опасните отпадъци още да не е приет, той все пак е изготвен, а след това и одобрен. Също от представената на Съда преписка е видно, че Република Гърция е направила значителни инвестиции, за да изпълни решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), и че е сътрудничила на Комисията.
- 79 При все това няма съмнение, че към датата, на която Съдът е разгледал фактите, Република Гърция още не е създала адекватна и интегрирана мрежа от инсталации за обезвреждане и че поради това тя не може да управлява правилно опасните отпадъци. В частност, както следва от информацията, предоставена на Съда в съдебното заседание, още не е започнало изграждането на редица инсталации, както и на три депа за третиране на опасните отпадъци. При тези обстоятелства въпреки установените леки подобрения следва да се констатира, че вредата, причинена на здравето на човека и на околната среда поради първоначалното неизпълнение на задължения, продължава да е особено сериозна.
- 80 Що се отнася, на второ място, до продължителността на нарушението от обявяването на първоначалното решение за неизпълнение на задължения, следва да се напомни, че тя трябва да се оценява, като се вземе предвид не датата, на която Комисията е инициирала производството по неизпълнение за задължения по член 260, параграф 2 ДФЕС, а датата, на която Съдът разглежда фактите в рамките на това производство (вж. решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Гърция, C-378/13, EU:C:2014:2405, т. 57 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай обаче продължителността на нарушението, а именно повече от шест години, считано от датата на обявяването на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), е значителна.

- 81 На трето място, що се отнася до платежоспособността на съответната държава членка, следва да се отчете доводът на Република Гърция, че след 2012 г. нейният брутен вътрешен продукт (БВП) намалява. Всъщност Съдът вече е приел, че следва да се вземе предвид актуалното развитие на БВП на държавата членка, каквото е към датата, на която Съдът разглежда фактите (решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Гърция, C-378/13, EU:C:2014:2405, т. 58).
- 82 Освен това Комисията предлага на Съда да намалява постепенно периодичната имуществена санкция в зависимост от постигнатия напредък при изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543).
- 83 В това отношение следва да се отбележи, че дори ако, за да се гарантира цялостното изпълнение на решението на Съда, периодичната имуществена санкция трябва да се изисква в пълен размер до момента, в който държавата членка вземе всички необходими мерки, за да преустанови установеното неизпълнение на задължения, в някои конкретни случаи все пак може да се предвиди санкция, която отчита евентуално постигнатия напредък от държавата членка при изпълнението на задълженията ѝ (решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Гърция, C-378/13, EU:C:2014:2405, т. 60 и цитираната съдебна практика).
- 84 В случая Комисията предлага при изчисляването на размера на периодичната имуществена санкция да се вземе предвид постигнатият напредък при изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) по отношение на трите изтъкнати твърдения за нарушения, а именно одобряването на плана за управление, развитието на подходяща инфраструктура за третиране на опасните отпадъци и правилното управление на старите отпадъци, временно складирани в непредвидени за тази цел площадки.
- 85 При обстоятелствата в настоящия случай и като се има предвид по-специално предоставената от страните информация, Съдът счита, че следва да определи периодична имуществена санкция, която се състои от постоянен компонент и от прогресивно намаляващ компонент. При това положение е необходимо да се определят редът и начинът на изчисляване на тази периодична имуществена санкция, а освен това, що се отнася до прогресивно намаляващия компонент, неговата периодичност.
- 86 Що се отнася до реда и начина на изчисляване на периодичната имуществена санкция, трябва да се приеме, както произтича от точки 50—52 от настоящото решение, че Република Гърция не е изпълнила три различни задължения.
- 87 За да се отчетат приетите от Република Гърция мерки, които са свързани с тези задължения, взети поотделно, размерът на периодичната имуществена санкция ще трябва да бъде намаляван в зависимост от степента на изпълнение на тези задължения.
- 88 С оглед всички обстоятелства по настоящото дело и предвид необходимостта разглежданата държава членка да бъде подтикната да преустанови твърдяното неизпълнение на задължения, Съдът, упражнявайки правото си на преценка, счита, че е целесъобразно да определи дневна периодична имуществена санкция в размер на 30 000 EUR. Този размер се разделя на три части, които съответстват на трите изтъкнати от Комисията твърдения за нарушения и които се равняват, що се отнася до първото твърдение за нарушение, на 10 % от общия размер на периодичната имуществена санкция, а именно 3 000 EUR, и що се отнася до второто и третото твърдение за нарушения, на 45 % от този размер за всяко от тях, а именно 13 500 EUR по всяко твърдение за нарушение.

- 89 Частта от периодичната имуществена санкция, свързана с първите две твърдения за нарушения, съдържа само постоянен компонент. Така периодичната имуществена санкция ще бъде намалена с общата сума, съответстваща на първото и второто твърдение за нарушения, когато Република Гърция вземе всички мерки, необходими за изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543).
- 90 За сметка на това, що се отнася до третата част на периодичната имуществена санкция, свързана с твърдението за нарушение относно управлението на т.нар. „стари“ отпадъци, размерът на периодичната имуществена санкция следва да намалява прогресивно, пропорционално на привеждането на тяхното управление в съответствие с изискванията, като изчисляването се извършва въз основа на обема на т.нар. „стари“ отпадъци, който ще бъде установен в новия план за управление на опасните отпадъци. При все това, прогресивното намаление на периодичната имуществена санкция, свързана с това твърдение за нарушение, ще трябва да бъде ограничено, доколкото тази санкция не може повече да намалява прогресивно, когато оставащият да се плати размер от нея достигне 50 % от размера на периодичната имуществена санкция, съответстващ на това твърдение за нарушение, тоест 6 750 EUR. Извън този размер периодичната имуществена санкция ще бъде намалявана само когато нарушението по третото твърдение бъде преустановено напълно.
- 91 Що се отнася до периодичността на периодичната имуществена санкция, прогресивно намаляващият ѝ компонент се определя на полугодие, за да се даде възможност на Комисията да прецени доколко е напреднало съответстващото на изискванията управление на т.нар. „стари“ отпадъци.
- 92 Предвид всички гореизложени съображения Република Гърция следва да бъде осъдена да заплати на Комисията по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична имуществена санкция в размер на 30 000 EUR за всеки ден забава при изпълнение на мерките, необходими за съобразяване с решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение до пълното изпълнение на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543). Този размер се разделя на три части, които съответстват на трите изтъкнати от Комисията твърдения за нарушения и се равняват съответно, за първото твърдение за нарушение, на 10 % от общия размер на периодичната имуществена санкция, а именно 3 000 EUR, за второто твърдение за нарушения, на 45 % от този размер, а именно 13 500 EUR, който размер се прилага и за третото твърдение за нарушение, и що се отнася до правилното управление на т.нар. „стари“ отпадъци, ще бъде намаляван на всяко полугодие пропорционално на обема на тези отпадъци, чието управление ще бъде привеждано в съответствие с изискванията, като намалението е ограничено до 50 % от размера на периодичната имуществена санкция, съответстващ на това твърдение за нарушение, тоест 6 750 EUR.

По еднократно платимата сума

Доводи на страните

- 93 Комисията иска от Съда да разпорежи Република Гърция да плати еднократно платима сума от 8 096 EUR на ден, чийто размер е получен, като стандартната фиксирана сума, определена на 220 EUR, се умножи по коефициента за тежест 10 и по фактора „п“ — 3,68, считано от датата на обявяването на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543) до датата на настоящото решение или до датата, на която ще бъде изпълнено решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), ако последното бъде изпълнено преди тези дати.

- 94 Република Гърция твърди, че тя вече е извършила всички действия, необходими за цялостното изпълнение на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), като системно и лоялно е сътрудничила на службите на Комисията, и че досега само една малка част от това решение не е изпълнена. При това положение тя не трябвало да заплаща предлаганата от Комисията еднократно платима сума.
- 95 Така или иначе, Съдът трябвало да прецени дали при изключително трудната икономическа обстановка обективните условия позволяват Република Гърция да бъде осъдена да плати предлаганата от Комисията еднократно платима сума, или, напротив, тази обстановка изисква пълното освобождаване на тази държава членка.
- 96 Освен това Република Гърция счита, че ако бъде осъдена да плати тази сума, датата, която трябва да се вземе предвид при изчисляването на размера на еднократно платимата сума, не може да съвпада с датата на обявяване на решението, установяващо първото неизпълнение на задължения, тъй като това решение може да бъде изпълнено едва след тази дата, след като изтече разумен срок.

Съображения на Съда

- 97 Преди всичко следва да се напомни, че при упражняването на даденото му право на преценка в разглежданата област Съдът има право да наложи кумулативно периодична имуществена санкция и еднократно платима сума (решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Гърция, C-378/13, EU:C:2014:2405, т. 71).
- 98 Принципът на осъждането да се плати еднократно сума почива основно на преценката на последиците от неизпълнението на задълженията на засегнатата държава членка върху частните и публичните интереси по-специално когато неизпълнението е продължило дълго след обявяване на решението, с което първоначално е констатирано (решение от 13 май 2014 г., Комисия/Испания, C-184/11, EU:C:2014:316, т. 59 и цитираната съдебна практика).
- 99 Осъждането да се плати еднократно сума и определянето на нейния размер трябва във всеки конкретен случай да бъдат функция от всички релевантни елементи, свързани както с характеристиките на установеното неизпълнение на задължения, така и с действията на самата държава членка, срещу която е образувано производството по член 260 ДФЕС. В това отношение този член предоставя на Съда широко право на преценка, за да реши дали да бъде наложена такава санкция и евентуално да определи нейния размер (решение от 2 декември 2014 г., Комисия/Италия, C-196/13, EU:C:2014:2407, т. 114).
- 100 В настоящия спор всички правни и фактически обстоятелства, довели до установеното неизпълнение на задължения, по-специално фактът, че още не е приет планът за управление на опасните отпадъци, че не е въведена интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за обезвреждане на опасните отпадъци и че още не е осъществено управление на старите отпадъци, макар те да представляват повишена опасност за здравето на човека и за околната среда, е показател за това, че ефективното предотвратяване на бъдещо повторение на аналогични нарушения на правото на Съюза може да изисква приемането на възпираща мярка, каквато е осъждането да се плати еднократно сума.
- 101 При тези обстоятелства при упражняване на своето право на преценка Съдът трябва да определи размера на еднократно платимата сума по такъв начин, че тя да бъде, от една страна, съобразена с обстоятелствата, а от друга страна, съразмерна на извършеното нарушение (решение от 7 юли 2009 г., Комисия/Гърция, C-369/07, EU:C:2009:428, т. 146).

- 102 Сред релевантните фактори в това отношение са именно елементи като продължителността на неизпълнението след обявяването на съдебното решение, с което то е установено, и тежестта на нарушението (решение от 17 ноември 2011 г., Комисия/Италия, C-496/09, EU:C:2011:740, т. 94).
- 103 Що се отнася до тези фактори, обстоятелствата, които трябва да се вземат предвид, са посочени по-специално в съображенията, съдържащи се в точки 77—81 от настоящото решение. В това отношение в частност следва да се напомни, че планът за управление на опасните отпадъци не е приет, че не е създадена интегрирана и адекватна мрежа от инсталации за опасните отпадъци и че на площадките има необработени опасни и стари отпадъци, които представляват повишена опасност за здравето на човека и за околната среда.
- 104 С оглед на гореизложеното Съдът счита, че правилната преценка на обстоятелствата по случая изисква размерът на еднократната сума, която Република Гърция трябва да заплати, да бъде определен на 10 милиона евро.
- 105 Следователно поради това Република Гърция следва да бъде осъдена да заплати на Комисията по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократно сумата от 10 милиона евро.

По съдебните разноски

- 106 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Гърция и неизпълнението на задълженията е установено, последната следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) Като не е предприела всички необходими мерки за изпълнението на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ периодична имуществена санкция в размер на 30 000 EUR за всеки ден забава при изпълнението на мерките, необходими за съобразяване с решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543), считано от датата на обявяване на настоящото съдебно решение до пълното изпълнение на решение от 10 септември 2009 г., Комисия/Гърция (C-286/08, непубликувано, EU:C:2009:543). Този размер се разделя на три части, които съответстват на трите изтъкнати от Европейската комисия твърдения за нарушения и се равняват съответно, за първото твърдение за нарушение, на 10 % от общия размер на периодичната имуществена санкция, а именно 3 000 EUR, за второто твърдение за нарушение, на 45 % от този размер, а именно 13 500 EUR, който размер се прилага и за третото твърдение за нарушение, и що се отнася до правилното управление на т.нар. „стари“ отпадъци, ще бъде намаляван на всяко полугодие пропорционално на обема на тези отпадъци, чието управление ще бъде привеждано в съответствие с изискванията, като намалението е ограничено до 50 % от размера на периодичната имуществена санкция, съответстващ на това твърдение за нарушение, тоест 6 750 EUR.
- 3) Осъжда Република Гърция да заплати на Европейската комисия по сметка „Собствени ресурси на Европейския съюз“ еднократно сумата от 10 милиона евро.
- 4) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Подписи